DOMSTOLENS DOM
AF 13. JUNI 1978 [1]

British Beef Company Limited mod Intervention Board for Agricultural Produce (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice, Queen's Bench Division, Commercial Court)

»Monetære udligningsbeløb«

Sag 146/77

Sammendrag

1. *Landbrug — monetære udligningsbeløb — ret til ydelse eller forpligtelse til betaling — opståen — gældende ordning*

2. *Landbrug — monetære udligningsbeløb — opretholdelse i en uge — berettiget forventning — ingen*
(Kommissionens forordning nr. 2405/76)

1. Den aktuelle ret til at modtage et monetært udligningsbeløb og den byrde, der følger af opkrævningen af et sådant beløb, opstår kun, alt efter det enkelte tilfælde, såfremt importen eller eksporten gennemføres, og først i dette øjeblik. Heraf følger, at de beløb, som skal erlægges eller opkræves, i mangel af en klar modstående bestemmelse fastsættes efter den på tidspunktet for importen eller eksporten gældende ordning, uanset hvornår kontrakten vedrørende den pågældende forretning er indgået.

2. Under hensyn til betragtningerne og bestemmelserne i forordning nr. 2405/76 og de særlige foreliggende omstændigheder ved dens vedtagelse, kunne den ikke give de berørte en berettiget forventning, som Kommissionen skulle beskytte, om at forordningen ville blive opretholdt i hele den omhandlede uge.

I sag 146/77

angående en anmodning, som i medfør af EØF-traktatens artikel 177 af High Court of Justice, Queen's Bench Division, Commercial Court, er indgivet til Domstolen for i den sag, som verserer for nævnte ret mellem

BRITISH BEEF COMPANY LIMITED

1 — Processprog: Engelsk.

og

INTERVENTION BOARD FOR AGRICULTURAL PRODUCE,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen og gyldigheden af Kommissionens forordning (EØF) nr. 2424/76 af 5. oktober 1976 om ændring af de monetære udligningsbeløb (EFT L 275 af 6. 10. 1976, s. 1),

afsiger

DOMSTOLEN

sammensat af: præsidenten H. Kutscher, afdelingsformændene M. Sørensen og G. Bosco, dommerne A. M. Donner, J. Mertens de Wilmars, P. Pescatore, Mackenzie Stuart, A. O'Keeffe og A. Touffait,

generaladvokat: F. Capotorti
justitssekretær: A. Van Houtte

følgende

DOM

Sagsfremstilling

Sagens faktiske omstændigheder, retsforhandlingernes forløb og de indlæg, som er indgivet i medfør af artikel 20 i protokollen vedrørende statutten for EØF's Domstol, kan sammenfattes således:

I — De faktiske omstændigheder og retsforhandlingernes forløb

1. Fra midten af september 1976 faldt det engelske pund i værdi i forhold til valutaerne inden for »slangen«, således at Kommissionen var nødt til at forhøje de — allerede meget høje — monetære udligningsbeløb, der ydes ved indførsel til Det forenede Kongerige og opkræves ved udførsel fra dette land. Da Kommissionen anså denne situation for utilfredsstillende, foreslog den Rådet at udstede en forordning om devaluering af den repræsentative kurs for det engelske pund (endeligt dokument KOM (76) 531 af 4. 10. 1976). Denne forordning skulle træde i kraft den 11. oktober 1976. I afventning af Rådets afgørelse vedrørende dette forslag udstedte Kommissionen forordning (EØF) nr. 2405/76 af 1. oktober 1976 om ændring af de monetære udligningsbeløb (EFT L 271, s. 1), der trådte i kraft mandag den 4. oktober 1976, og som uændret opretholdt de monetære udligningsbeløb for det engelske og det irske pund på samme niveau, som havde været gældende for den foregående uge.

Den fjerde betragtning til denne forordning lyder således:

. . .»under hensyntagen til udviklingen af kurserne for det engelske pund og det

irske pund, og indtil den afgørelse foreligger, der hurtigt er at træffe i sagen af Rådet, er det imidlertid hensigtsmæssigt indtil videre at bibeholde de monetære udligningsbeløb, der er fastsat med virkning fra den 27. september 1976 for de to pågældende valutaer.«

Rådet vedtog ikke Kommissionens ovennævnte forslag. Kommissionen udstedte derfor forordning (EØF) nr. 2424/76 af 5. oktober 1976 om ændring af de monetære udligningsbeløb (EFT L 275, s. 1), der forhøjede disse beløb for Det forenede Kongerige, således at de blev tilpasset de seneste devalueringer af det engelske pund. Denne forordning trådte i kraft onsdag den 6. oktober 1976, men skulle på begæring anvendes fra mandag den 4. oktober 1976.

2. British Beef Company Ltd (herefter benævnt »British Beef«), som er sagsøger i hovedsagen, eksporterer oksekød fra Det forenede Kongerige til andre medlemsstater.

Intervention Board for Agricultural Produce (herefter benævnt »Intervention Board«), som er sagsøgte i hovedsagen, er den myndighed, som er ansvarlig for gennemførelsen af Fællesskabets fælles landbrugspolitik i Det forenede Kongerige.

3. Da forordning nr. 2424/76 havde forhøjet de monetære udligningsbeløb, som British Beef skulle erlægge for sine udførsler, anlagde dette selskab sag mod Intervention Board ved High Court of Justice, Queen's Bench Division, Commercial Court, med påstand om, at det statueredes, at nævnte forordning ifølge en korrekt fortolkning ikke var gældende for udførsler, som sagsøger foretog i henhold til kontrakter, der var indgået før offentliggørelsen af forordningen. Sagsøger nedlagde subsidiært påstand om, at det statueredes, at forordningen var ugyldig, for så vidt som den skulle gælde for disse udførsler, og at Intervention Board ikke var berettiget til at håndhæve forordningen med hensyn til disse.

4. High Court of Justice har ved kendelse af 15. november 1977 udsat sagen og i medfør af EØF-traktatens artikel 177 anmodet Domstolen om en præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

»1. Skal Kommissionens forordning (EØF) nr. 2424/76 af 5. oktober 1976 fortolkes således, at den ikke gælder for udførsler, der er foretaget i henhold til kontrakter, som er indgået før datoen for dens offentliggørelse?

2. Er den nævnte forordning ugyldig af nogle af de anførte grunde, for så vidt som den omfatter sådanne udførsler?«

5. Kendelsen fra High Court of Justice blev registreret på Domstolens justitskontor den 2. december 1977.

I henhold til artikel 20 i statutten for EØF-Domstolen har parterne i hovedsagen og Kommissionen for De europæiske Fællesskaber afgivet skriftlige indlæg.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.

II — Skriftlige indlæg indgivet til Domstolen

A — Skriftlige indlæg fra British Beef Company Ltd, sagsøger i hovedsagen

British Beef anfører, at den sædvanlige fremgangsmåde inden for denne handelsbranche er, at de erhvervsdrivende, for så vidt angår kød, der skal afskibes ved udgangen af en bestemt uge, begynder at indgå kontrakter fra midten af den foregående uge. Ifølge British Beef er

det vigtigt, at alle erhvervsdrivende inden for det pågældende marked ved indgåelsen af kontrakter kan støtte sig på kortfristede prognoser vedrørende niveauerne for monetære udligningsbeløb, da priserne er baseret på kurserne for monetære udligningsbeløb, der gælder på udførselsdatoen.

British Beef anfører endvidere, at Meat and Livestock Commission (kommissionen for kød og levende kvæg, herefter benævnt »MLC«) efter bemyndigelse fra Intervention Board yder en telex- service, der forudsiger størrelsen af de monetære udligningsbeløb. British Beef understreger, at prognoserne fra MLC, der meddeltes onsdagen inden den pågældende handelsuge, altid har vist sig at være nøjagtige, undtagen i det tilfælde, der ligger til grund for den foreliggende tvist.

British Beef gør gældende, at de britiske handlende, da forordning nr. 2405/76 ikke havde ændret de monetære udligningsbeløb for Det forenede Kongerige, for så vidt angik den uge, der begyndte den 4. oktober 1976, handlede ud fra den antagelse, at de monetære udligningsbeløb blev »fastholdt«. Denne forventning blev bekræftet ved et telex fra MLC af 29. september 1976. I et senere telex af tirsdag den 5. oktober 1976 hed det: »Det lader til, at der ikke vil ske en devaluering af det engelske grønne pund... 'Fastholdelsen' af monetære udligningsbeløb vil ikke blive opretholdt efter udløbet af denne uge«. Ikke desto mindre udstedte Kommissionen forordning nr. 2424/76 selv samme dag.

Ifølge British Beef handler Kommissionen ulovligt, når den i mangel af en tvingende offentlig interesse afskaffer eller ændrer anvendelsen af monetære udligningsbeløb inden for en bestemt sektor med umiddelbar virkning og uden forudgående meddelelse, uden at træffe overgangsforanstaltninger (jf. Domstolens dom af 14. 5. 1975 i sag 74/74, *CNTA* mod *Kommissionen*, Sml. 1975, s. 533).

I forbindelse med denne regel gør British Beef straks tre synspunkter gældende: for det første eksisterede der ikke i den foreliggende sag nogen tvingende offentlig interesse; for det andet skal denne regel, der er udviklet i sagen *CNTA* med henblik på ophævelsen af monetære udligningsbeløb, også anvendes på ændring af disse, og for det tredje har Domstolen i sine domme af 15. december 1977 og 8. juni 1977 i sagerne *Dietz* mod *Kommissionen*, (sag 126/76, Sml. 1977, s. 2431) og *Merkur* mod *Kommissionen*, (sag 97/76, Sml. 1977, s. 1063) behandlet spørgsmålet, om de monetære udligningsbeløb udgjorde en byrde eller en fordel, som den afgørende faktor. Ud fra dette synspunkt gælder reglen i det foreliggende tilfælde for udførsler, for hvilke der blev opkrævet og ikke ydet monetære udligningsbeløb.

British Beef understreger, at den ovennævnte regel hviler på princippet om nødvendigheden af at beskytte en berettiget forventning. Til støtte for dette argument henviser selskabet bl.a. til Domstolens dom af 10. december 1975 i de forenede sager 95-98/74 og 100/75, *Union nationale des Coopératives agricoles de Céréales* mod *Kommissionen og Rådet* (Sml. 1975, s. 1615), og især præmisserne 30, 35-37, 44-46 og 52-55, og til dommen af 7. juli 1976 i sag 7/76, *IRCA* mod *Amministrazione delle Finanze dello Stato* (Sml. 1976, s. 1213), samt de ovennævnte sager 97/76 og 126/76, henholdsvis *Merkur* og *Dietz*. Ifølge British Beef blev påstandene i disse sager forkastet, fordi Domstolen fandt, at sagsøgerne kunne have forudset virkningerne af ordningen.

British Beef anfører endvidere, at det fremgår af de ovennævnte domme, at det væsentlige spørgsmål i den foreliggende sag er, om den ved forordning nr. 2424/76 gennemførte ændring af de monetære udligningsbeløb var uforudseelig. Ifølge British Beef har argumentet om, at præamblen til forordning nr. 2405/76 udgjorde en advarsel om en

umiddelbart forestående ændring af de monetære udligningsbeløb, ingen vægt, for så vidt angår selskabet, thi den pågældende forordning blev først udstedt fredag den 1. oktober, og skønt forordningens materielle bestemmelser blev meddelt British Beef ved telex, har man dog tidligst kunnet få kendskab til præamblen på datoen for forordningens offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, mandag den 4. oktober, på hvilket tidspunkt de pågældende kontrakter allerede var blevet indgået.

Desuden mener British Beef, at præamblen ikke på nogen måde kan forstås som en advarsel om en ændring af de monetære udligningsbeløb. Da forordningen udtrykkeligt bestemmer, at det er hensigtsmæssigt at fastholde de monetære udligningsbeløb på deres eksisterende niveau, var den logiske konklusion derimod, ifølge British Beef, at de ikke ville blive ændret i en nær fremtid. Denne forståelse bliver heller ikke berørt ved anvendelsen af ordene, »indtil den afgørelse foreligger, der hurtigt er at træffe i sagen af Rådet«, der bestemt ikke udgjorde en advarsel om en ændring af de monetære udligningsbeløb. Den eneste afgørelse fra Rådet, der kunne afventes i denne forbindelse, var ifølge British Beef en beslutning om at devaluere det »grønne« engelske pund. Desuden har præamblen, selv hvis den ikke var ankommet for sent, og selv hvis den havde indeholdt en henvisning til en fremtidig ændring af de monetære udligningsbeløb, stadig været utilstrækkelig, fordi de handlende bør være i stand til handle på grundlag af præcise tal og ikke på grundlag af vage muligheder. En henvisning til en mulig fremtidig ændring af et ikke specificeret beløb, og med virkning fra en ikke nærmere angiven dato, har derfor ikke kunnet anses for at gøre denne ændring forudseelig for de pågældende kontrakter.

Af disse grunde mener British Beef, at de spørgsmål, som er blevet forelagt Domstolen, skal besvares således:

»1. Kommissionens forordning (EØF) nr. 2424/76 af 5. oktober 1976 skal fortolkes således, at den ikke gælder for udførsler, der er foretaget i henhold til kontrakter, som er indgået før datoen for dens offentliggørelse. Desuden, eller subsidiært:

2. Den nævnte forordning er ugyldig, for så vidt som den gælder for sådanne udførsler.«

B — Skriftlige indlæg fra Intervention Board for Agricultural Produce, sagsøgte i hovedsagen

Intervention Board anfører vedrørende det første præjudicielle spørgsmål, at forordning nr. 2424/76 skal fortolkes således, at de nye satser for oksekød, der er foreskrevet i bilaget til denne forordning, gælder for alle udførsler, gennemført fra den 6. oktober 1976, uden hensyn til datoen for indgåelsen af de kontrakter, til opfyldelse af hvilke udførslerne blev foretaget.

Intervention Board anfører, for så vidt angår det andet spørgsmål, at det var forpligtet til at håndhæve en retmæssigt offentliggjort forordning, der tilsyneladende var gyldig, og som var direkte anvendelig i Det forenede Kongerige. Intervention Board var på ingen måde forpligtet til at undersøge nogen af de punkter, som sagsøger har påberåbt sig, med henblik på at godtgøre, at forordningen ikke var gyldig, da dette henhører under Kommissionens kompetence. Under disse omstændigheder anfører Intervention Board, at det ikke på sagens nuværende stadium ønsker at afgive indlæg vedrørende det andet spørgsmål.

C — Skriftlige indlæg fra Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

Kommissionen anfører, at forordning nr. 2424/76 ifølge en bogstavelig fortolkning gælder for udførsler af landbrugsprodukter hidrørende fra Det fore-

nede Kongerige, der er foretaget fra og med den 6. oktober 1976.

For så vidt angår princippet om nødvendigheden af at beskytte en berettiget forventning, henviser Kommissionen til generaladvokatens definition heraf i dennes forslag til afgørelse af 12. november 1975 i de forenede sager 95-98/74, 19 og 100/75, *Coopératives agricoles de Céréales*, Sml. 1975, især s. 1642.

Anvendelsen af denne definition på sagsøgers situation viser ifølge Kommissionen, at selskabet ikke med rimelighed kunne tro eller forvente, at der ville blive opretholdt en situation, der faktisk er blevet ændret ved anvendelsen af forordning nr. 2424/76 på de pågældende udførsler.

For det første var det niveau for monetære udligningsbeløb, der var fastsat ved forordning nr. 2424/76, fuldt ud i overensstemmelse med den ordning, som Kommissionen anvendte i henhold til de af Rådet udstedte forskrifter. Kommissionen er forpligtet til at ændre satsen, når den repræsentative kurs for en valuta fraviger dens faktiske værdi på valutamarkederne med mere end 1 point i en bestemt periode. Kun under særlige omstændigheder har Kommissionen i overensstemmelse med forvaltningskomitéproceduren beføjelse til at fravige denne regel, som f.eks., således som det var tilfældet ved forordning nr. 2405/76, når den forventer, at der i den løbende uge vil indtræde en begivenhed, der kan retfærdiggøre genindførelsen af de tidligere beløb.

Det er korrekt, at Kommissionen i praksis fastsætter beløb, der gælder for en hel uge, og forordning nr. 2424/76 skal anses som udstedt i overensstemmelse med denne praksis. Kommissionen anfører, at den, da den forventede ændring af den repræsentative kurs for det engelske pund ikke indtraf, var forpligtet til at fastsætte beløb for hele ugen fra den 4. til den 10. oktober, og dette for alle de importører, som havde en interesse i anvendelsen af disse regler. Derimod har Kommissionen for at undgå, at forordningen formelt fik tilbagevirkende kraft, afstået fra at fastsætte beløbene for eksportørerne med virkning fra ugens begyndelse.

Ifølge Kommissionen var de ved forordning nr. 2424/76 fastsatte beløb fuldt ud forudseelige for en oplyst handlende på det pågældende tidspunkt. Denne handlende skulle have været opmærksom på den britiske regerings modvilje på det tidspunkt mod at acceptere en devaluering af sin »grønne« valuta. Visse pressekommentarer og ordlyden af den fjerde betragtning til forordning nr. 2405/76 havde i øvrigt advaret en sådan handlende mod den foreløbige karakter af »fastholdelsen« af beløbene. Han har således kunnet forudse, at de ville blive ændret, endog med tilbagevirkende kraft, fra begyndelsen af ugen, for det tilfælde at Kommissionens forventninger vedrørende en devaluering af det »grønne« pund ikke ville blive opfyldt.

Ifølge Kommissionen har British Beef ikke fremført noget argument, der kunne foranledige Domstolen til »undtagelsesvis« at følge selskabets påstand om »fritagelse« for den normale anvendelse af forordning nr. 2424/76, for så vidt angår udførsler i henhold til bestemte kontrakter. Domstolen er yderst tilbageholdende med at indrømme en sådan »fritagelse« (jf. dommen i sag 126/76, *Dietz* mod *Kommissionen*). Desuden har ordningen med monetære udligningsbeløb til formål at gøre det muligt for det fælles marked at fungere korrekt i perioder med manglende valutastabilitet, og ikke at beskytte handlendes individuelle interesser.

En analyse af sagsøgers særlige situation fører Kommissionen til at antage, at selskabet ikke har indgået sine kontrakter på grundlag af forordninger, således som disse er blevet offentliggjort, men på grundlag af oplysninger fra British Intervention Board. Kommissionen mener derfor, at British Beef

skulle have baseret sit søgsmål herpå ved den nationale ret.

Som konklusion foreslår Kommissionen, at Domstolen besvarer spørgsmålene fra High Court of Justice således:

»1. Forordning (EØF) nr. 2424/76 finder anvendelse på udførsler, foretaget i perioden 6. til 10. oktober 1976 i henhold til kontrakter, som er indgået før datoen for dens offentliggørelse.

2. Undersøgelsen af de forelagte spørgsmål har ikke frembragt omstændigheder, der kan berøre gyldigheden af den nævnte forordning.«

III — Mundtlige forhandlinger

Sagsøger i hovedsagen, repræsenteret af F. Jacobs, sagsøgte i hovedsagen, repræsenteret af P. G. Langdon-Davies, og Kommissionen, repræsenteret af sin juridiske konsulent, R. Wainwright, som befuldmægtiget, har afgivet mundtlige indlæg i retsmødet den 20. april 1978.

Sagsøgte i hovedsagen har som svar på et spørgsmål fra generaladvokaten forklaret, at MLC ikke var blevet bemyndiget af Intervention Board til at meddele handlende oplysninger modtaget fra Kommissionen.

Generaladvokaten har fremsat sit forslag til afgørelse i retsmødet den 23. maj 1978.

Præmisser

1 Ved kendelse af 15. november 1977, indgået til Domstolen den 2. december s.å., har High Court of Justice, Queen's Bench Division, Commercial Court, i medfør af EØF-traktatens artikel 177 forelagt to spørgsmål vedrørende fortolkningen og gyldigheden af Kommissionens forordning (EØF) nr. 2424/76 af 5. oktober 1976 om ændring af de monetære udligningsbeløb (EFT L 275, s. 1);

2 disse spørgsmål er blevet rejst under en tvist mellem en handlende i Det forenede Kongerige, der eksporterer oksekød til andre medlemsstater, sagsøger i hovedsagen, og det britiske Intervention Board for Agricultural Produce, sagsøgte i hovedsagen, angående opkrævning af de i forordning nr. 2424/76 fastsatte monetære udligningsbeløb ved opfyldelse af eksportkontrakter indgået før forordningens ikrafttræden.

3 Trods den konstaterede kursudvikling for det engelske pund opretholdt Kommissionen ved forordning nr. 2405/76 af 1. oktober 1976 om ændring af de monetære udligningsbeløb (EFT L 271, s. 1), der trådte i kraft mandag den 4. oktober 1976, de for den foregående uge fastsatte beløb for Det forenede Kongerige;

4 ifølge forordningens fjerde betragtning er denne foranstaltning truffet »indtil videre« og »indtil den afgørelse foreligger, der hurtigt er at træffe i sagen af Rådet«;

5 da Kommissionens forslag om en nedskrivning af den repræsentative kurs for det engelske pund ikke blev vedtaget af Rådet, udstedte Kommissionen forordning (EØF) nr. 2424/76, der trådte i kraft onsdag den 6. oktober, hvorved de for Det forenede Kongerige gældende monetære udligningsbeløb forhøjedes, således at de blev tilpasset pundets kursfald.

Vedrørende det første spørgsmål

6 Der spørges først, om forordning nr. 2424/76 skal fortolkes således, at den ikke gjaldt for udførsler, der var foretaget i henhold til kontrakter indgået før datoen for dens offentliggørelse.

7 Det må i denne sammenhæng fastslås, at den aktuelle ret til at modtage et monetært udligningsbeløb og den byrde, der følger af opkrævningen af et sådant beløb, kun, alt efter det enkelte tilfælde, opstår, såfremt importen eller eksporten gennemføres, og først i dette øjeblik;

8 heraf følger, at de beløb, som skal erlægges eller opkræves, i mangel af en modstående bestemmelse fastsættes efter den på tidspunktet for importen eller eksporten gældende ordning, uanset hvornår kontrakten vedrørende den pågældende forretning er indgået;

9 selv om artikel 2 i forordning nr. 2424/76 fastsatte ikrafttrædelsesdatoen for denne forordning til den 6. oktober 1976 og tillod, at forordningen på begæring fra interesserede kunne anvendes fra den 4. oktober, var der ingen bestemmelse, der gjorde det muligt at fritage løbende kontrakter fra de ved forordningen indførte afgifter;

10 det første spørgsmål må derfor besvares således, at forordning nr. 2424/76 fandt anvendelse på udførsler foretaget i henhold til kontrakter, som var indgået før datoen for dens offentliggørelse.

Vedrørende det andet spørgsmål

11 Domstolen spørges dernæst, om forordning nr. 2424/76 er gyldig, for så vidt som den finder anvendelse på udførsler, der er foretaget i henhold til løbende kontrakter;

12 British Beef har gjort gældende, at forordningen greb ind i selskabets berettigede forventning om uændret opretholdelse i hele den omhandlede uge af de for den foregående uge fastsatte og ved forordning nr. 2405/76 forlængede monetære udligningsbeløb;

13 Under hensyn til forordningens betragtninger og bestemmelser og de særlige foreliggende omstændigheder ved dens vedtagelse, kunne den dog ikke give de berørte en berettiget forventning, som Kommissionen skulle beskytte, om at forordningen ville blive opretholdt i hele den omhandlede uge;

14 det fremgår navnlig af forordningens begrundelse, at den er udstedt som en foreløbig foranstaltning og i afventning af en hurtig afgørelse fra Rådet;

15 de berørte erhvervskredse kunne ikke være uvidende om den usikkerhed, der karakteriserede situationen, og især muligheden for, at Kommissionens forslag om ændring af den repræsentative kurs for det engelske pund ikke ville blive vedtaget af Rådet, og at Kommissionen, så snart det havde vist sig, at forslaget ikke kunne gennemføres, ikke længere havde grund til ikke at fastsætte nye monetære udligningsbeløb på grundlag af de konstaterede vekselkurser eller grundforordningens bestemmelser herom;

16 endog visse oplysninger fra en privat organisation, som sagsøger i hovedsagen har anført til støtte for sine påstande, genspejlede den usikkerhed, der karakteriserede situationen;

17 svaret må derfor være, at undersøgelsen af det forelagte spørgsmål ikke har tilvejebragt omstændigheder, der kan berøre gyldigheden af forordning nr. 2424/76.

Vedrørende sagsomkostningerne

18 De udgifter, der er afholdt af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke godtgøres;

19 da retsforhandlingerne i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN

vedrørende de spørgsmål, som er forelagt den af High Court of Justice ved kendelse af 15. november 1977, for ret:

1. **Kommissionens forordning nr. 2424/76 af 5. oktober 1976 fandt anvendelse på udførsler foretaget i henhold til kontrakter, som var indgået før datoen for dens offentliggørelse.**

2. **Undersøgelsen af det forelagte spørgsmål har ikke tilvejebragt omstændigheder, der kan berøre gyldigheden af denne forordning.**

Kutscher Sørensen Bosco Donner Mertens de Wilmars

Pescatore Mackenzie Stuart O'Keeffe Touffait

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 13. juni 1978.

A. Van Houtte
Justitssekretær

H. Kutscher
Præsident